ישמעאל עדות הוא (ו) לכך באי עולם שיש סליחה לישראל ' ד"א עדות הוא לכל העולם שנתמנה מפי הקב"ה ' א"ר יצחק משל למה"ד למלך שנטל אשה וחיבבה יותר מדאי כעס עליה והניחה והיו אומרים לה שכנותית אינו חוזר עליך עוד ' לימים שלח לה ואמר כבדי את פלטין שלי והציעו את המטות שב'ום פלוני אבא אצלך כיון שהגיע יום פלוני בא המלך אצלה ונתרצה לה ונכנס אצלה לפלטין ואכל ושתה עמה ולא היו שכנותיה מאמינות ' אלא כיון שהיו מריחות ריח בשמים באותה שעה ידעו שנתרצה לה המלך ' כך הקב"ה חיבב את ישראל והביאם לפני הר סיני ונתן להם את התורה וקראן ממלכת כהנים ' שנאמר (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים ' אחר ארבעים יום חטאו ' אותה שעה אמרו העובדי כוכבים אינו מתרצה להם עוד ' שנאמר (מיכה ד) אמרו בגוים לא יומיפו לגור ' כיון שהלך משה לבקש רחמים עליהם מיד סלח להם הקב"ה (ז) שנאמר (במדבר יד) ויאמר ה' סלחתי כדברך ' אמר משה רבון העולם הריני מפיים שמחלת לישראל ' אלא הודיע לעיני כל האומות שאין בלבך עליהם ' א"ל הקב"ה חייך הריני משרה שכינתי ברוזכם שנאמר (שמות כה) ועשו לי מקדש ומכירין שמחלתי להם לכך נאמר משכן העדות שעדות היא לישראל שמחל להם הקב"ה :

2. שמות לח, כא

משכן העדות אשר פקד על פי משה ' כל מה שהיו עושין עושין ע"פ משה ' שנאמר אשר פקד על פי משה ' וכל מה שהיה משה עושה על ידי אחרים ' שנאמר עבודת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן ' לא עשה אלא משנגמרה מלאכת המשכן ' אמר להם בואו ואני עושה לפניכם חשבון ' אמר להם משה אלה פקודי המשכן ' כך וכך יצא על המשכן ב עד שהוא יושב ומחשב שכח באלף ושבע מאות וח' וע' שקל מה שעשה ווים לעמודים ' התחיל יושב ומחטיח אמר עכשיו ישראל מוצאין ידיהם לאמר משה נטלן ' מה עשה האיר הקב"ה עיניו וראה אותם עשוים ווים לעמודים ' אותה שעה נחפיסו כל ישראל על מלאכת המשכן מי גרם לו ע"י שישב ופייסן ' הוי אלה פקודי המשכן ' ולמה עשה עמהם חשבון ' הקב"ה יתברך שמו מאמינו שנא' (במדבר יב) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא ' ולמה אמר להם משה בואו ונעסוק במשכן ונחשב לפניכם ' אלא ששמע משה ליצני ישראל מדברים מאחריו ' (ח) שנאמר (שמות לג) והיה כבוא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה (שם) והביטו אחרי משה ' יומה היו אומרים ר' יוחנן אמר אשרי יולדתו של זה ומה הוא רואה בו כל ימיו הקב"ה מדבר עמו כל ימיו הוא מושלם להקב"ה ' זהו והביטו אחרי משה ' ר' חמא אמר היו אומרים (ט) חכמי קדל דבריה דעמרם (י) וחבירו אומר לו אדם ששלט על מלאכת המשכן אין אתה מבקש שיהא עשיר ' כששמע משה כך א"ל משה חייכם נגמר המשכן אתן לכם חשבון ' אמר להם בואו ונעשה חשבון ' הוי ואלה פקודי המשכן '

3. שמות לח, כא

ואלה פקודי המשכן משכן העדות מהו העדות שכל זמ שישראל עוסקין בתורה ובקרבנות תהא עדות להם שאינם יורדין לגיהנם

4. שמות לח, כא

אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת
אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן: וּבְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת
כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ

5. אונקלוס שמות לח, כא

עוֹד יְרֵמוּ בְאוֹמְרוֹ אֵלֶּה עַל דֶּרֶךְ אוֹמְרָם ד"ל
(ויק"ר פכ"א) אִם עָשִׂיתָ חֲבִילוֹת וְכוּ' עֲשֵׂה
כְּנֶגְדָּן חֲבִילוֹת שֶׁל מִצְוֹת, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְתַקֵּן
הַחֵטְא בְּדֶרֶךְ מָמָא, וְתִהְיֶה יִשְׂרָאֵל חָטָאוּ וְאָמְרוּ
(לעיל ל"ב ד') אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ, לָזֶה בָּאָה אֵלֶּה זֹאת
בְּחִינַת הַזְּכוּת לְכַפָּרַת עָוֹן זֶה, וְתִמְצָא כִּי
אָמְרוּ (נדה) הָעֵדֻת, שֶׁעֵדוּת הוּא לָהֶם שֶׁנִּתְכַּפֵּר
עָוֹן הָעֵגֶל, וּכְשֶׁתִּתְדַּקְדֵּק תִּמְצָא כִּי כָּל פְּרָטֵי עָוֹן
הָעֵגֶל בָּא בְּנֶגְדָּן בַּמִּשְׁכָּן, הֵם הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה (ל"ב
א') אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵיהֶם הִנֵּה הִכִּינוּ
מָקוֹם לַה' אֱלֹהִים אֱמֶת לְהִיוֹת לִפְנֵיהֶם, הֵם
בָּנוּ מִזְבֵּחַ וְהֶעֱלוּ עוֹלוֹת (שם ו') הִנֵּה הִכִּינוּ
מִזְבַּחַ לְהַעֲלוֹת עוֹלוֹת וּשְׁלָמִים לַה', הֵם נָתְנוּ
וְהָכֶם הִנֵּה נָתְנוּ וְהָכֶם וְכַסְּפָם וְכָל כְּלֵי
חֶמְדָּתָם לַה', הֵם פָּרְקוּ נִזְמֵיהֶם הִנֵּה הִנֵּם
הֻבְיאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים לֹא נָזֶם לְבַד אֶלָּא
כָּל עֲדָיָם מֵעֲלֵיהֶם וְכָל כְּלֵי חֶמְדָּה, וּכְמוֹ
שֶׁפֵּרַשְׁנוּ בְּפָרָשַׁת וַיַּקְהֵל (ל"ה כ"ב) הֵם עָשׂוּ
מְמֻנִּים עָלָיו לַעֲשׂוֹתוֹ הִנֵּה הִנֵּם פֻּקְדוּ בְּצַלְאֵל
לַעֲשׂוֹת וְכוּ', אָמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ הִנֵּה אֵלֶּה
פְּקוּדֵי לַכַּפָּרָה:

6. אונקלוס שמות לח, כא

עוֹד יְרֵצֶה עַל זֶה הַדֶּרֶךְ אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן
וּמִי יְצַדִּיק שֶׁכֵּן הוּא וְלֹא יוֹתֵר, לָזֶה אָמַר
מִשְׁכַּן הָעֵדֻת פֵּרוּשׁ הַמִּשְׁכָּן הוּא יָעִיד עַל הַדָּבָר
עַל דֶּרֶךְ אוֹמְרָם ד"ל (שמו"ר פנ"ב) בְּפָסוּק וַיָּקֶם
מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן לֹא הָיָה אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יָכוֹל
לְהַעֲמִידוֹ, וְזֶה לְשׁוֹנָם כְּמָה חֲכָמִים הָיוּ שָׁם
וְלֹא הָיוּ יְכוֹלִין לְהָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן וְכוּ' וְלֹא
הָיוּ יוֹדְעִים לַיָּשֵׁב אוֹתוֹ כָּל אֶחָד נָטַל מְלַאכְתּוֹ
וְהָלַךְ אֵצֶל מֹשֶׁה וְכוּ' וְשָׁרְתָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל
מֹשֶׁה וְהֵקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן ע"כ, זֶה הוּא עֵדוּתוֹ
הֱיוֹתוֹ נְקִי כַּפַּיִם שֶׁאֵין חָמָס בְּכַפָּיו שֶׁאֵין
הקב"ה עוֹשֶׂה נֵס לְעוֹשֵׂי עָוֶל וּבְפָרָט בַּמָּקוֹם
עַצְמוֹ שֶׁנַּעֲשָׂה בּוֹ הָעֶגֶל ח"ו, וְאִם תֹּאמַר וּמַה
עֵדוּת הוּא זוֹ יֵשׁ לְהַתְלוֹת פִּי לְצַד כִּי מֹשֶׁה הָיָה
גִּבּוֹר חַיִל גְּבוּרָתוֹ עֲמָדָה לוֹ שֶׁהֶעֱמִידוֹ מַה
שֶּׁלֹּא הָיָה כֵּן כְּמוֹ כֵן בְּזוּלָתוֹ, לָזֶה גְּמַר אֹמֶר
עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר וְגוֹ', פֵּרוּשׁ הֲלֹא
תִּמְצָא שֶׁעֲבֹדַת הַלְוִיִּם שֶׁהִיא בְּיַד אִיתָמָר הִיא
קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וַאֲדָנָיו וְהֵם
הַמּוֹרִידִים אוֹתוֹ בְּנָסְעָם וּמְקִימִין אוֹתוֹ בַּחֲנוֹתָם
דִּכְתִיב בְּפָרָשַׁת בְּמִדְבַּר (א' נ"א) וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן
יָקִימוּ אוֹתוֹ הַלְוִיִּם וְזָרִי שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ מְפָרְקִין
וּמְקִימִין אוֹתוֹ אִם כֵּן לֹא מָנִיעַת הַכֹּחַ הָיָא
הַסִּבָּה, וּכְפִי זֶה הָרוֹחֲנוּ כַּוָּנַת אוֹמְרוֹ עֲבֹדַת
הַלְוִיִּם וְגוֹ' בְּיַד אִיתָמָר שֶׁאֵין יְרִיעַ מַה בָּא
לְלַמֵּד וּמַה שַּׁיְכוּת לְמַאֲמָר זֶה בְּאֹן וְלָמָּה לֹא
אָמַר אֶלָּא אִיתָמָר וְלֹא אֶלְעָזָר הַגָּדוֹל, וּלְדַרְכֵּנוּ
יָבוֹא עַל נָכוֹן, נַעֲדִין יֵשׁ לְתָלוֹת לְצַד הַחָכְמָה
כִּי מֹשֶׁה חָכָם וְתָרִיךְ הָיָה וְיָדַע לַהֲקִימוֹ
וּלְעוֹלָם לֹא נַעֲשׂוּ מַעֲשֶׂה נִסִּים, לָזֶה אָמַר
וּבְצַלְאֵל בֶּן אוּרִי וְגוֹ' עָשָׂה אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה
ה' וְאָמְרוּ ז"ל שֶׁאֲפִלּוּ דְּבָרִים שֶׁלֹּא אָמַר לוֹ
מֹשֶׁה הִסְפִּיקָה דַּעְתּוֹ, וְאֹתוֹ אָהֳלִיאָב וְגוֹ' חָרַשׁ
וְגוֹ' וְאַף עַל פִּי כֵן לֹא עָמְדָה לוֹ חָכְמָתוֹ
וּכְאוֹמְרָם בְּפָרָשַׁת (שמו"ר פנ"ב) שֶׁגַּם אֲפָנוּת
הָאֲפָנִים לֹא הוֹעִילָה, וּכְפִי זֶה הָרַוַּחְנוּ כַּוָּנַת
הַכָּתוּב בְּהוֹדַעַת מַעֲשֶׂה בְּצַלְאֵל אַתָּה שֶׁכְּבָר
יָדַעְנוּ זֶה פְּעָמִים וְשָׁלֹשׁ בְּפָרָשַׁת וַיַּקְהֵל, אֶלָּא
בָּא לְחַזֵּק עֵדוּת גַּם הַמִּשְׁכָּן לוֹמַר הָא לְמַדְתָּ
שֶׁאֵין זֶה אֶלָּא גַּם זוֹ הִיא עֵדוּת הַמִּשְׁכָּן עַל
פְּקוּדָיו, וּלְדַרְכּוֹ זֶה אוֹמְרוֹ אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל פִּי
מֹשֶׁה לוֹמַר שֶׁעַל זֶה בָּאָה הָעֵדוּת לְהַסִּיר
הַחֶשְׁדּ מִמֶּנּוּ:

www.machonmeir.org.il ערוץ מאיר - הערוץ שלי ליהדות